

kendt denne Plan første Præmie, og der have de 13 slet ikke skilt sig ud fra de øvrige, det have de alle været med til. Dernæst er den ganske vist undergaaet en nærmere Bearbejdelse, men det er udtalt netop af nogle af de 13, nemlig de 4 protesterende Arkitekter, at denne Bearbejdelse indeholdt store Forbedringer af Planen. Med hvad Ret kommer saa det ærede Medlem og fremstiller det her i Betænkningen, som om den var fordømt af alle, forladt af Guder og Mennesker!

Det ærede Medlem nævner ogsaa, at Projektet indenfor „de bygnings-sagkyndiges“ Kreds har faaet den aldeles overvejende Stemning imod sig. Ogsaa det talte vi om ved 1ste Behandling, men det ærede Medlem har dog ikke kunnet lade være at tage det med igen her. Hvorledes have de bygnings-sagkyndige stillet sig? Ja, hvis han derved sigter til dem, der have givet deres Mening til Kende gennem Akademisk Arkitektforening, eller hvis han sigter til dem, der vare med blandt de 13, kan det jo ikke tidt nok betones, — det bør i alt Fald betones, hver Gang det ærede Medlem kommer med den Slags Ytringer —, at det, de fordømme, er ikke Thorvald Jørgensens Plan, ingenlunde, den have de været med til at præmiere, at hædre og omtale godt ved mange Lejligheder; nej, det, de fordømme, er Lovens Grundlag, det, at man overhovedet vil bygge de to Bygninger, være sig samlede eller adskilte, paa det gamle Slots Grund. Det er det, de tage Afstand fra, men ikke Thorvald Jørgensens Plan. Dermed er tillige sagt, at de lige saa fuldt fordømme Brummers og Mørk-Hansens Projekt, og at de lige saa fuldt fordømme den Tanke, som det ærede Medlem dog vil blive staaende ved, nemlig at man skulde søge en ny Løsning paa det gamle Slots Grund. Naar det ærede Medlem taler om bygnings-sagkyndige, maa han derfor, hvis det er disse, han tænker paa — og det maa det vel være —, huske paa, at hans egne Tanker og Planer fordømmes af dem, lige saa fuldt som Thorvald Jørgensens. — Det ærede Medlem siger endelig lidt længere nede: „Et Forslag, hvis Enkeltheder ikke ere godkendte af Repræsentanterne for de Statsmagter, som skulle benytte Bygningerne“. Det er jo ikke rigtigt, det er netop det, de ere.

Det er ret karakteristisk, at det ærede Medlem i Betænkningen dog giver et lille Fingerpeg, der kunde bruges som et Bidrag til Løsning af Opgaven, hvis den nu skulde gøres om igen, idet han nemlig

vil have, at det for den ny Konkurrence, som han paakalder, skal foreskrives, at den ene af de to Institutioner: Rigsdagen, skal have Façade mod Ridebanen, den anden, Kongehuset mod Slotspladsen. Han vil altsaa udelukke Muligheden af, at de faa Façade til Siderne. Det er dog et lille Skridt hen imod det bestemte, det endelige, det afgørende. Saare karakteristisk er det imidlertid at dette lille Fingerpeg, dette lille Hanefjed fremad mod en Løsning sløjfer han, saa snart han faar Ordet her i Tinget, thi da frafaldt han sin egen Tanke i Betænkningen og sluttede sig straks og uden Forbehold til det Forslag, som de to ærede Medlemmer for København have stillet, anbefaler endogsaa sine Meningsfæller at stemme for det, skønt der ikke i de to ærede Medlemmers Forslag til Beslutning staar noget om det, som det ærede Medlem i Betænkningen vilde have opstillet som et Vilkaar for den ny Konkurrence. Ved dette Forslag er det saa langt fra, at man kommer nærmere til en Løsning, at man tværtimod gaar længere bort derfra. Man udvider Opgaven ud over det, som i følge Loven af 1903 var givet, idet man giver Tilladelse til at inddrage de omliggende Bygninger og Grunde under Opgaven. Jeg forstaar jo nok Tanken dermed. Man er utilfreds med alt, hvad man hidtil har set, man mener, at der skal begyndes paa det videst mulige Grundlag, saa langt ude som muligt, og man haaber endda at komme til en Løsning. Men, mine Herrer, det er ikke et Skridt videre paa den i Loven af 1903 anviste Vej, det er et Tilbageskridt, thi det er at aabne Døren for flere Forskelligheder, end der allerede har været fremme i den offentlige Diskussion, i Stedet for at man netop skulde være gaaet den modsatte Vej og søgt at samle Tankerne ikke at sprede dem. Nej, naar man taler om, som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds i denne Forbindelse ogsaa nævner i Betænkningen, at det nu skulde være muligt at komme til en bedre Løsning ved en fornyet Konkurrence, fordi der nu var kommet saa mange Tanker frem, at de Arkitekter, som deltog i den ny Konkurrence, vilde have en langt bedre Vejledning end tidligere med Hensyn til hvad det var, man ønskede, vil jeg rigtig nok sige, at saa maa man være meget nøjsom, thi det er virkelig en Erfaring — deri tror jeg ærede Medlemmer ville give mig Ret — at ligesaa mange Tanker og Projekter som der er fremkommet i denne Vinter, ligesaa forskellige have de været. Lige saa lidt